

תת"ע (חיפה) 5073-12-24 - מדינת ישראל נ' נסרי נסאר

תת"ע (חיפה) 5073-12-24 - מדינת ישראל נ' נסרי נסארשלו חפה

תת"ע (חיפה) 5073-12-24

מדינת ישראל

נגד

נסרי נסאר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחפה

[18.08.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי לא התייצב לדיון בעניינו מאחר ולא זומן אליו כדין ולא ידע אודותיו כלל. כן טוען כי גילה אודות התיק בעניינו רק עת קיבל מכתב מהמרכז לגביית קנסות. כן טוען הנאשם לפגמים באישור המסירה, וכי בתקופת המסירה שהה הרחק מביתו במסגרת עבודתו ככתב חדשות. בנוסף, טוען הנאשם כי לא הוא שנהג ברכב בעת ביצוע העבירה. המאשימה טוענת כי הודעת הקנס נשלחה לכתובתו של המבקש וחזרה בציון "לא נדרש", ומשכך חזקת המסירה עומדת בעינה. כן טוענת כי בנוסף, נשלח לנאשם זימון לדיון לאותה הכתובת, וחזר גם הוא בציון "לא נדרש". אף פרוטוקול פסק הדין נשלח לכתובתו של הנאשם כדין, ועדיין הגיש הנאשם את הבקשה שלא במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק. באשר לטענת עיוות הדין, טוענת המאשימה כי מדובר בטענה לא מבוססת וכי חזקת הבעלות עומדת בעינה.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה הקיים בתיק מלמד כי דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם (עליה לא חלק) הכוללת את שמו, תעודת הזהות שלו, המספר הנכון של הדו"ח, תאריך הדיון ואת כתובתו בצירוף תא דואר (זיהוי חד-ערכי). אישור המסירה נושא את שם עובד הדואר (בחזרת) ואת חתימתו ותאריך המסירה (09.12.24). די בכל האמור לעיל בכדי לבסס את חזקת המסירה, ואין בטענות בעלמא אותן העלה הנאשם כדי לסתור החזקה (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם). ודוק, טענותיו של הנאשם בדבר הפגמים הקיימים באישור המסירה לא יכולות לעמוד לבדן. על הנאשם היה לערוך בירור ראשוני בסוכנות הדואר ולתמוך טענותיו בראיות של ממש. ר' בהקשר זה דבריו של כב' הש' סלאמה בעפ"ת 10086-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל (29.11.21):

"על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסמך אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו."

הנה כי כן, הנאשם זומן לדיון כדיון ולא העלה טענה סבירה המצדיקה אי התייצבותו. אף טענתו לפיה גילה על התיק בעניינו רק עת קיבל מכתב מהמרכז לגביית קנסות - איננה מבוססת או נתמכת בכל חומר ממשי. יצוין כי כלל טענותיו של הנאשם אשר פורטו בבקשה הנוגעות לעבודתו כמפיק חדשות במרכז הארץ אינן רלבנטיות לעניינו. אחריותו של כל אדם לדאוג לעניינו ולעקוב אחר דברי הדואר הנשלחים אליו ללא קשר לעיסוקו השוטף. הדבר נכון מכוח קל וחומר שעה שהנאשם מדגיש בבירור את עיסוקיו בחודש יולי 24, כאשר ההזמנה לדיון נשלחה אליו בחודש דצמבר 24.

אף טענת הנאשם לפיה העבירה בוצעה על ידי אחר דינה להידחות. הנאשם מציין בבקשתו כי הרכב אומנם רשום על שמו, אך משמש אותו ואת בני משפחתו. כן טוען בהקשר זה כי "למיטב זכרונו" שהה באזור המרכז ולא נהג ברכב בעת ביצוע העבירה. המדובר בטענה עמומה שהועלתה ללא תימוכין; מבלי לנקוב בשמו של הנהג הנטען; ומבלי לצרף תצהיר מתאים מטעמו או מטעמה לאימות העובדות. במצב דברים זה, הרי שאין בידי לקבל טענה זו כלל. למותר לציין כי גם אם נהג אדם אחר ברכב (עובדה אשר לא ביסס הנאשם כלל ועיקר), הרי שלנאשם עצמו קמה אחריות מכוח חזקת הבעלות, אלא אם יסתור אותה ויוכיח ברמה של מאזן הסתברויות, מי האדם הספציפי שנהג ברכב. הנאשם לא נקב בשם הנהג הנטען ומשכך ממילא לא סתר החזקה.

זאת ועוד, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי הנאשם קיבל את פרוטוקול פסק הדין וכן את הודעת הפסילה כבר ביום 17.04.25, כאשר אישור המסירה חזר בציון "בהיעדר הנמנע, נמסר למי שגר עמו בבית". גם במקרה זה חזקת המסירה עומדת בעינה, ולכן הגשת הבקשה רק ביום 18.07.25 (באיחור של שלושה חודשים) אינה עומדת בסד הזמנים הקבוע בחוק. מעבר לעובדה שמדובר בשיהוי ניכר, על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

לאור האמור לעיל, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין בעניינו, ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 01.04.25 יעמוד על כנו. לאור האמור, עיכוב הביצוע של רכיב הפסילה בפועל מתבטל; ואני קובע כי הפסילה תחל ביום 15.9.25 בשעה 12:00.

עד המועד האמור יפקיד הנאשם את רישיונו במזכירות בית המשפט, אחרת הפסילה תחל, אך לא תיספר. זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ה, 18 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.